

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. III.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 20 NOVEMBER 1902.

No. 12.

Julen.

Välsignade tid!
Välkommen å nyo med glädje och
frid,
välkommen med mimmen så rika!
Välkommen, o barn, som i ringhe-
tens skrud
bär oskuldens spira och allmaktens
bud,
bjud ondskan och mörkret att vika!

och planlagdt af eviga vishetens
råd —
all världen det ock skall betvinga!

Välsignade tid!
Sväll ut öfver jorden med sanning
och frid,
med ljusa och saliga flöden,
tills syndens och lustarnas vådeld
är släckt,

JUL.

Nu är julen här. Denna stilla,
lugna, heliga och fridsälla högtid,
då den kristna kyrkan af ålder haft
för sed att fira minnet af Jesu, vår
Frälsares, människoblifvande, om
hvilken underbara tilldragelse en
ängel först framförde budskapet till
några anspråkslösa herdar, och den

Välsignade drott!
En krubba till vagga, ett stall till
ditt slott
du får i den värld, du skall frälsa.
Men konungars konung du är ändå,
din härold på fästet syns stilla stå,
och änglar och vise dig hälsa!

Välsignade kung!
Din spira är rättvis, din börda ej
tung,
ditt hjärta har rum för de ringa.
Ditt rike är grundadt på kärlek och
nåd

och mörkret är slaget, förbannelsen
stäckt,
och segern tar väldet af döden!

O eviga ljus!
Min eldstod du blifve i jordlifvets
brus,
mitt skyddande värn under färden!
Träng in i min själ med din helgan-
de glöd,
tills, frälst och förlossad ur mörker
och nöd,
jag hälsar den himmelska världen!

himmelska härskaran uppstämde till
honom, som "så älskade världen, att
han utgaf sin enfödde Son", den
härliga lofsången:

"Ära vare Gud i höjden,
och frid på jorden,
till människorna ett godt behag!"
Någonting sådant hade aldrig
förr hörts på jorden. Men nu var
den tid inne, då det behagade Gud
i hans outgrundliga kärlek att låta
"rättfärdighetens sol uppgå med sa-

lighet under sina vingar", på det att synden måtte borttagas och den eviga rättfärdigheten framhafvas.

Omätlig är den salighet, som med Jesus kom i världen och som nu tillbjudes människorna "fritt, utan penningar och för intet." Den tillbjudes dem dock villkorligt, ty "Gud är alla människors frälsare, men besynnerligen deras, som tro." Tron är den hand, hvarmed man allena kan mottagta Jesus med all hans nåd. Tron födes ur den sanna syndakännedommen och erfarenheten af den egna hjälplösheten. Bedjom därför med lärjungarne fordomdags: Herre, föröka oss tron!

O du underbara gudomliga kärlek och stora hemlighet: Gud uppenbar i köttet. "Gud blir mänskobarn som vi, på det Guds barn vi skola bli," Jesus är vår broder, så säger han själf. Vet du, hvad detta innebär? Han lämnade villigt sin härlighet hos Fadern i himmelen och kom hit ned i djup förnedring för att frälsa en i synd fallen värld. Han kom för att uppsöka och rädda de vilseförda. Huru vänlig och kärleksfull är icke hans inbjudning: Kommen till mig! Har du hjärta att låta honom ropa förgäfvets, då du behöfver honom så väl?

Gifve Herren oss en hvar en salig jul, ja, komme han själf till oss. Må han ock allestädes finna mottagliga hjärtan. Hos dem, som redan höra honom till, vill han förnya och stärka troslivet och föröka glädjen i honom, och hos andra vill han väcka behof efter och gifva denna glädje. Må den store Fridskomungen få gästa hos många under den stundande julhögtiden och sedan allt framgent.

N.

Det rätta julfirandet.

Se, jag står för dörren och klappar: den som hör min röst och öppnar dörren, till honom skall jag ingå och hålla nattvard med honom och han med mig. Uppb. 3: 20.

Men icke är väl detta en jultext, säger någon. Jo, visserligen, och en mycket passande sådan. Världen, det vill säga världsligt sinnade människor, firar vanligtvis jul utan Jesus. Redan vid den första julen hette det: "ty dem var icke rum i härbärgen." Så har det varit allt sedan vid hvarje födelsedagsfest till Frälsarens minne. Så har ock varit fallet vid denna julhögtid. Här-

bärgen, det är människohjärtat, har till trängsel varit uppfyllt af många slags gäster. Alla ha blifvit insläppta utom Betlehemsfiranten.

"Dörren" är hjärtat. Det är ingången till vårt väsendes innersta. Det är det personligas port. Vinn hjärtat hos en människa, och du har vunnit henne. Bibeln är hjärtats bok, ty både Guds lag och evangelium nalkas och eröfra människosjälens på hjärtats väg. En människas frälsning består i hennes hjärtas omdaning. Därför är sinnesändringen öppnandet af hjärtedörren; det blir jul därinne, då den Gudaborne kommer med sin salighet. Och att nu Guds Son "klappar" på denna dörr, däri se vi ett bevis på den eviga kärlekens underbara karaktär. Herren älskar oss. Hans hjärta trånar efter vårt för att lyckliggöra det, för att utvidga det med all himmelsk sällhet. Ja, så stor är hans kärlek, att han tålmodigt "står" utanför, förbidande vår möjliga uppmärksamhet. Därpå är hans "röst" ytterligare ett bevis, ity att bultandet icke synes vara tillräckligt. Men det var icke nu meningen att tala om Jesu evigt stora kärlek, fastmera om huru vi bete oss mot densamma.

När man sitter i sin egen boning, så beröres man olika under olika omständigheter af en förnummen knackning utanför. Man tvekar, man dröjer med att öppna, ty man vet icke hvem det är; det kan vara helt enkelt en ovän eller för ofrigt en fullkomligt obehörig. Många människohjärta är i samma belägenhet. Knackningen är tydligt hörd: intrycken äro verkligt förnimbara. Samvetet oroas. I sinnet råder ofrid. Likgiltighetens tillstånd har märkbart rubbats. Syndens sömn störes åtminstone af spöklika syner och drömmar. Och likväl öppnas icke hjärtats hus. Händelser och erfarenheter ha manat förgäfvets. Guds Ande har sökt själen utan synbart resultat. Ännu är allt tillbommadt. Det gifves människor, som lefva i detta delvis väckta tillstånd år ut och år in, utan att ha släppt in Jesus och full frälsning. De höra ordet både enskildt och offentligen. De kunna sägas vara nära Guds rike, men hafva ännu icke i sann mening kemmit därin. Nog är det godt att vara föremål för nåderörelser och väckelser; bäst är att bli helt och hållet lefvandegjord.

Lycklig den, som förnimmer Jesu klappning på hjärtat; lyckligast den, som allaredan öppnat dörren, så att Herren fått inträda. Det är underligt, att någonsin en sådan mening kunnat uppstå som den, att man bör dröja med att tro syndernas förlåtelse. Precis som om Herren själf icke menade allvar, då han tillbjuder oss sin förlösning. Alldeles som om han klappade på våra hjärtan med den tanken, att vi behöfva icke göra oss så brådt med att öppna. Väl kunna vi i okunnighet om hvem som står utanför tveka angående vår skyndsamhet att öppna. Men få vi det klart för oss, att en kär vän, en efterlängtd, långvägarfarande gäst väntar att få bli insläppt, och vi kunna icke nog ursäkta vårt beteende. Låt icke Herren Kristus stå utanför längre. Låt honom få komma in, och blygs i salig vördnad inför ditt hjärtas konung, att du icke mottagit honom förr. Adventstiden är kort, men lång nog att bereda oss på julen. Och hjärtats jul beskrifves med dessa ord: "Så är nu ingen fördömelse för dem, som äro i Kristus Jesus"; "till honom skall jag ingå och hålla nattvard med honom och han med mig." Beredelsen till en sådan julhögtid heter bättring, sinnesändring, omvändelse. Men Herrrens afsikt är den, att det må blifva julfrid och julfröjd så snart som möjligt i själen, att den sanna tron tänkes af himmelens julljus, ja, att vårt hjärta blir den rätta Betlehemskrubban.

Vidare är det ganska möjligt, att man sitter inom en tillbommad dörr och väl förnimmer en knackning, ja, en röst då och då, men man helt enkelt vill icke öppna. Man vet hvem det är, men man älskar att vara i fred. Man tycker om sitt sällskap, sin omgifning, och man låter högtidsgästen stå utanför som en föraktad främling. Småningom oroas icke de innevarande alls af klappandet. Man blir så van därvid, så att man hör ingenting. Detta är alla uppenbara och djärfva syndares sorgliga ställning. Minnen af tidigare erfarenheter och kristliga intryck i ungdomen bli allt dunklare och otydligare. Den en gång erhållna kunskapen och anammade sanningen har liksom möglats i sinnet, och omkring densamma väfver otron sin usla, giftiga spindelväf. Hjärtat blir fullt af

förnekelse, fördomar, villfarelse, fritänkeri, ja, kanske gåckeri med det heliga. Världskärlekens hela anhang har slagit sig ned i hjärtat. Dörren till hela människan är fast tilläst, och alla goda kristliga inflytanden få hålla sig långt utanför. Sådana människor löra väl sanningen, inse ock densamma's kraft, men de vägra att anamma den. Ibland äro de ock mer eller mindre under nådemedlens inflytande, men de närma sig icke desto mindre förhårdelsens hemska belägenhet. "Ve dem, då min Ande är viken ifrån dem", säger Herren. Ett tragiskt ve hvilat öfver dem, hvilka en tid känt Guds nåds kraft, men omsider förkastat densamma. Det leder till fruktansvärda följder, att låta Jesus klappa och ropa förgäfvat.

Vill du fira jul rätt? Öppna hjärtats dörr för den himmelska sanningen, den eviga kärleken. En god jul, en glad jul blir det för hvar och en, som släpper in Herren, Frälsaren, ty "nattvardens", festligheten kommer att fortfara, så att det blir julfrid och julfröjd hela året om.

"Så låt oss öppna snart
vårt hjärta uppenbart,
att Jesus må behaga
sin boning däri taga,
oss med sin Ande lifva
och evigt hos oss blifva."

OSCAR OSTRÖM.

Tron tryggar.

Naturligtvis gäller detta blott den sanna och lifvande tron. En falsk eller död tro kan blott bedraga sin ägare — aldrig trygga honom. Och en tro på Gud utan lydhet för honom kan verka endast häfvan. Djäflarne tro och häfva. Många människors tro är nog bra lik deras. Och om de icke så ofta häfva, så beror det därpå, att dessa människor äro mer okunniga och förblindade än djäflarne.

Men vi skulle tala om tron som tryggar. Guds rikets historia visar oss många sköna exempel på sådan tro. Låtom oss påminna oss ett enda. En fruktansvärd storm hade rasat på Medelhafvet i hela två veckor. Paulus jämte något öfver 200 passagerare och sjömän i en segel-skuta fingo känna stormens hela styrka. Till och med de vane och härdade sjömännen förtviflade om lifvet. De voro så modstulna, att de icke kunde äta. Paulus uppträ-

der ibland dessa förtviflade med fullkomligt lugn skrifvet på sin panna och i hela sitt uppträdande. Han försäkrar dem, att intet mänskligt skall spillas, icke ens ett hår gå förloradt på någon af dem. Han uppmanar dem att taga mod och mat till sig. Efter tacksägelse börjar han själf äta i allas åsyn, och han förmår dem att följa sitt exempel. Den fängne missionären inger mod i de förtviflade sjömännen. Han instruerar både sjökaptanen och höfvitsmannen öfver soldaterna, och de lyda honom. Hvad är det, som ger Paulus ett sådant lugn, en sådan visshet, en sådan beslutsamhet, ett sådant inflytande öfver sina medmänniskor? Han förklarar själf hemligheten med ett enda ord: "Jag tror på Gud." Tron gjorde Paulus trygg. Den tryggade äfven i viss mån hans medresande. Lyckliga tro. Lycklige Paulus. Lyckliga medresande. Lyckliga alla de, som hafva Pauli tro. Lyckligt det hem, den församling, den konferens, som har blott en sådan troshjälte. Hans tros kraft och välsignelse kommer äfven hans omgifning i någon mån till del.

Vi vilja gärna ha en sådan tro, ty vi vilja vara trygga i tid och evighet, till kropp och själ. Huruvida var Pauli tro? Huru hade han bekommit den? Paulus trodde sant om Gud och sig själf. Många människor ha oriktiga tankar om både Gud och sig själfva. Dessa måste rättas. Tron, som tryggar, måste grunda sig på en rätt kunskap. Paulus hade ock en gång orätta tankar. Men Jesus och hans Ande hade rättat dem. Paulus hade en personlig erfarenhet af Guds nåd i Kristus. Gud hade behagat uppenbara sin Son för honom. Paulus hade ock "fallit till", i allt underkastat sig Guds tankar och vilja. Han hade blifvit af hjärtat lydig Guds kallelse. Gör du på samma sätt. Han hade ock förblifvit lydig samma kallelse, hur svår den än ofta var för kött och blod. Han tog sitt lif i sin hand hvar dag och förkunnade den korsfäste, för judarne en förgelse och för grekerna en galenskap. Han ställde sin tid, sitt lif och alla sina krafter obetingadt i Kristi tjänst. Han korsfäste därvid sitt kött med dess lustar och begärelser. Jämte mycket svårt fick han ock erfara, att Guds nåd var honom nog. Att han, fastän svag, förmådde allt genom

honom, som styrkte. Så växte hans förtroende till Guds nåd, till Guds kärlek och visdom. Han fick lära, att Herrens vägar väl äro underliga för våra ögon, men att nåd och sanning alltid teckna dem.

Att han under allt detta rastlösa arbete flitigt och innerligt umgicks med sin Gud och Frälsare, behöver jag knappast påminna om. Han tänkte djupt och mycket. Få män ha i det stycket varit hans jämlikar. Och alla hans tankar rörde sig kring Gud och hans frälsningsråd. Hvad tänker du helst och mest på? Den och det man sällan eller aldrig tänker på, glömmen man snart. De bli utan betydelse för vårt lif. Att Pauli bönelif var djupt och starkt, synes lika klart af hans bref. Vittna männe våra bref om ett sådant bönelif? Huru brädslande vårt lif än är, låt det icke sakna stilla stunder af innerlig andakt och tillbedjan i kammaren, i hemmet, i församlingen. Låtom oss vandra i Pauli och Abrahams tros fotspår, och vi skola lära tro på Gud som de. Äfven vi skola få erfara, att tron tryggar.

G. A. A.

Evighetstankar i advent.

Luk. 1: 16—22.

Äter hafva vi börjat ett nytt "kyrkoår", och Herren Jesus förkunnar redan i dess början, att det är ett nådeligt Herrens år, då han kommer till oss med sitt ord och sin Helige Ande. Men detta nådens år skall för visso hafva sin ända såsom det nya gångna. Nasaret hade sin besökelsestid, men den varade icke alltid. Vi lära af denna text, att

Det behagliga Herrens år kommer med Jesus.

1. Äfven till föraktade orter kommer detta Herrens år.

"Och han kom till Nasaret, där han var uppfödd, och gick ut i hela trakten däromkring" (v. 16). Nasaret var en föraktad stad, om hvilken ordspråket gällde: "Kan något godt komma af Nasaret?" (Joh. 1). Likväl hade Jesus där blifvit uppfödd och tillbragt största delen af sin lefnad. Hela denna tid var visserligen ett behagligt år för Nasaret. Större ära och salighet kan icke vederfaras ett jordiskt samhälle än att bland sina medborgare få räkna människans Son, Herren af himmelen. Jesus räknade Nasaret såsom sin fädernestad och benämnes Nasa-

reer (Matt. 2: 23). Men först vid det tillfälle, texten här förmäler, uppträdde Jesus lärande. Herren hade redan en längre tid på andra trakter i Galileen predikat och gjort underverk (v. 23), men nu uppträdde han vid besöket i Nasaret i synagogan, såsom hans sedvänja var, och stod upp för att föreläsa. Såsom åhörare hade Herren förut många gånger deltagit uti judarnes gudstjänst i synagogan, men nu stod han upp för att föreläsa. En afdelning af lagen och en afdelning af profeterna förelästes hvarje sabbat uti synagogorna. Nu var tiden inne att läsa den profetiska texten: "Herren Guds Ande är öfver mig, ty Herren hade smört mig till att båda glädje åt de arma, sändt mig att förbinda förkrossade hjärtan, att predika frihet för de fångna och förlösning för de fånglade, att predika ett nådens år ifrån Herren och en hämdens dag ifrån vår Gud, att trösta alla sörjande" (Es. 61: 1—2). Detta Guds ord visar oss, att

2. *Äfven till de föraktade själar sträcker sig Herrens behagliga år.*

"Då vardt honom gifven profeten Esaias' bok; och då han öppnade boken, fann han det ställe, där det stod skrifvet: Herrens Ande är öfver mig, därför att han har smört mig till att predika evangelium för de fattiga; han har sändt mig till att läka de i hjärtat förkrossade, till att förkunna de fångna frihet och de blinda syn, till att försätta de sönderslagna i frihet, till att predika ett behagligt Herrens år" (v. 17—19). Såsom Jesus icke föraktade synagogan i Nasaret, onktadt väl där mycken vidskeplse bedrifvits och människostadgar förkunnats, så föraktade han icke heller detta folk, utan ville läsa för dem, ehuru de voro köttsliga och afvoga (v. 28). Allra minst försuår han de fattiga, de fångna, de blinda, de sönderslagna (v. 18); ty han är därtill sänd och därtill smord med Herrens Ande, att han skall hjälpa alla dessa elända: Herrens Ande är öfver mig, därför att han hafver smört mig (med den Helige Ande, "glädjens olja", ps. 15) till att förkunna evangelium för de fattiga (de i anden fattiga — elända): han hafver sändt mig till att hela de i hjärtat förkrossade (dem som icke blott äro fattiga utan ock kränka, de i hjärtat sönderbrutna, jfr ps. 34: 19; 65: 11), till att predika de fångna

frihet (syndens och lagens trälar, att frihet att utgå ur häktet är dem beredd), och de blinda syn (de andligen blinda, förkunna, att läkedom finnes för deras ögon, Uppb. 3: 18), till att gifva (icke blott predika, utan gifva) de sönderslagna förlösning (v. 18), till att predika ett behagligt (ett för dessa elända behagligt, gynnsamt, ett nådens, Es. 61: 2) år (v. 19). Det var nu texten, som Jesus stäande föreläste. Ifrån början till slut är detta ett vittnesbörd om Herrens behagliga år, om den saliga tid, det rätta jubelår, som med Jesus inträdt för syndare. Ty att denna profetia handlar om Jesus, det säger han själf.

3. *Detta behagliga år kommer allenast med Herren.*

"Och han lade ihop boken och gaf den åt tjänaren och satte sig, och allas ögon i synagogan voro fästade på honom" (v. 20). Och han lade ihop (hoprullade, ty vanliga böcker funnos ej den tiden, utan skriften var affattad på pergament, som rullades omkring en staf) boken och gaf den åt tjänaren (uppassaren i synagogan). Det var väl en helig skrift, men dock blott en skrift, men framför dem stod nu han, som är skriftens stjärna, själfva skriftens innehåll, det levande, personliga, kött vordna Ordet, i hvilken är lifvet, och lifvet är människornas ljus. Därför äro väl åhörarne denna gång att urskulda, då de, lämnande texten, se blott på honom, som läst, och af hvilken de nu vänta en kostlig predikan: Och allas ögon i synagogan voro fästade på honom. Likväl fara de högeligen vilse, då de lämna ordet och med blott naturliga ögon beskåda människans Son (jfr v. 22, 28). Det var icke af salighetsbegär, utan af nyfikenhet och lifvlig beundran deras ögon drogos till honom.

"Då begynte han säga till dem: I dag är denna skrift fullbordad för edra öron" (v. 21). Denna skrift, som förkunnar det redan genom Mose lag om klangäret (3 Mos. 25) förbedade Herrens behagliga år, då skulder efterskänkas, trälar frigifvas och förlorade arfvedelar återfås — denna skrift har i dag, när I sen mig, om hvilken profeten här talar, gått i fullbordan. Detta år är nu inne för eder. Jag är nu här för att predika evangelium för de fattiga etc. (v. 18) o. s. v. Mer har Lukas icke antecknat af denna Herrens

första och (måhända) enda predikan för Nasarets invånare; men utan tvifvel har Jesus vidare utlagt texten och i allt gjort tilläupning på sig själf.

"Och alla gafvo honom vittnesbörd och förundrade sig öfver de nådens ord, som utgingo från hans mun, och sade: Är icke denne Josefs son?" (v. 22). Gripande och tilldragande har denna Herrens predikan varit, så att ingen kunde motstå intrycket däraf: De buro honom alla vittnesbörd (gafvo sitt bifall till känna), och förundrade sig öfver de nådefulla ord, som gingo af hans mun, o ja, aldrig hafver någon människa så talat som den mannen. — Förgäfvos var han icke smord med den Helige Ande. Hans ord äro anda och lif (Joh. 6: 63). Men ehuru de skänkte Jesus sitt bifall och sin beundran, omvände de sig icke rätteligen. Från hänförelsen öfvergår det snart till förakt: Är icke denne Josefs son? D. ä. all den stund han intet annat är än en timmermans son, kan det icke vara mycket bestämdt med hans visdom, han må tala än så väl — vi äro likväl icke skyldiga att lyda honom eller hålla honom för annan än han är — timmermannens son. Det nådeliga året behagar dem icke, emedan den mannen, med hvilken allena det kommer, icke behagar dem, därför skola de ock gå miste om allt det goda, som v. 18 förkunnar. F. S.

LaConner och Hockinson.

Det var med saknad jag nödgades säga farväl till pastoratet LaConner, Fairhaven och Clearbrook samt de missionsplatser, som betjänades tillika med dessa. Min tid i pastoratet hade icke varit lång. Den hade varit så upptagen med rastlöst resande och predikande, att jag ej haft tillfälle att akta på känslor. Men då flyttningen förestod, ville känslorna med våld taga ut sin rätt. Måtte de många kära vännerna träffas, där inga skilsmässor förekomma!

De uttryckte vid afskedets stund sina känslor och tankar i så väl ord som handlingar. Den lilla församlingen i Clearbrook gick i spetsen för de öfriga i pastoratet i afskedsfest, tal, "surprise" etc.

Den 5 okt. begagnades kyrkan i Clearbrook för första gången såsom gudstjänstlokal. Man hade icke hunnit sätta in fönster och dörrar eller

inredning i kyrkan. Man hade golf, tak och väggar. För fönstren hängde man lakan, för dörren täcken. Plankor lagda på spikkaggar eller vedkabbar tjänade sasom bänkar och knäfall. Någon öfverklädd packlär lär ha tjänstgjort sasom altarbord, och detta pryddes af en mängd vackra blommor samt 6 biblar för konfirmander m. m. Våra landsmän voro allpränt samlade för att deltaga uti den glada inflyttningsfesten. Den första kyrkliga handlingen var dopet af ett litet barn. Därefter förhördes inför församlingen 6 barn, som blifvit undervisade uti kristendomen och som i dag skulle konfirmeras och tillika med församlingen åtnjuta Herrens heliga nattvard. Den lilla församlingen lämnade sasom gåfva till pastorn omkring \$13.

I Fairhaven på aftonen af samma dag hölls afskedspredikan och afskedsfest i den vackra kyrkan, som en månad förut blifvit färdig och invigd. Övanligt många svenskar och norrmän voro samlade. Ehuru denna församling till det yttersta och öfver sina krafter ansträngt sig för detta stora kyrkobygge, upptog den dock till under-tecknad ett offer på omkring \$18.

Hela församlingen vid LaCommer hälsade på i prästgården den 11 okt. De äro vana vid att hedra sitt prästfolk på det sättet, och de förstå sig på att göra det storartadt. Så hade de gjort flera gånger under min vistelse bland dem. De lämnade vid detta tillfälle en afskeds gåfva af \$10.

Till alla församlingarna ett hjärtligt tack för kärlek och förtroende uti alla dess former. Man känner sig förkrossande obetydlig och ovärdig till sådant bemötande af vårt folk, då man känner, huru dåligt man kunnat fullgöra sina plikter, i trots af ett uppriktligt sträfande.

Den 13 okt. lämnades detta pastorat för att tillträda verksamheten i missionspastoratet inom Portland-distriktet. Detta pastorat har fyra församlingar, Hockinson, Wash., Powell Valley, Mist och Gooseberry, Oregon. Afståndet mellan Mist och Gooseberry, Ore., är något mer än 200 mil. Resorna äro besvärliga, men församlingarna och dess folk äro förträffliga. Undertecknad bor i eget hus, på egen jord i Hockinson, Wash. Den snälla församlingen härstädes mottog oss med all heder. Vi hafva varit dem till mycket besvär

och tunga. De hafva hjälpt till med byggandet af vårt hus, gjort mycken körsel, skänkt oss många gåfvor och på alla sätt uppmuntrat oss. Därtill kom hela församlingen och öfverraskade oss uti vårt hem, och välkomsttal höllos af pastor L. O. Lindh och mr Malinström. Församlingen förärade oss \$25 sasom välkomstgåfva.

I Mist, Ore. och i Gooseberry, Ore., hafva många af församlingens medlemmarna lång och besvärlig väg till kyrkan eller till staden. Men de komma dock till kyrkan äfven under det besvärliga regnvädrat under vintern. I Gooseberry t. ex. hafva många 27 mil till kyrkan. Tvenne flickor, som tillhöra nattvardsklassen härstädes, färdas på hästryggen 27 mil till kyrkan.

I alla församlingarna i pastoratet ämnar man samla ungdomen för konfirmationsklasser under detta och nästa år.

Mera om detta pastorat i nästa nummer af COLUMBIA.

B. S. NYSTRÖM.

Eko från jubel- reformations- och Gustaf II Adolfs festen i Tacoma.

Pastor G. A. Anderson höll högtidstalet på kvällen den 6 nov., hvilket han inledde med några anmärkningar om huru man nu hunnit till mannaåldern och har åtskilligt att minnas. Till jubeltext hade han valt Ps. 103: 1—3: *Lofva Herren, min själ, och allt det i mig är lofve hans heliga namn. Lofva Herren, min själ, och förgät icke hvad godt han har gjort, han som förlåter dig alla dina misgärningar och helar alla dina brister.* Han sade: "Meningen att lofva Herren är skön. Låt oss påminnas om hvad godt Herren gjort. Herren alla äran och lofsången, emedan han gjort allt. Vårt lif, ett troslif, hvarvid mycket beror på huru vi fatta Guds ord och huru vi däri undervisas, om vi begå misstag eller hållas till det rätta. Exempel: vid mitt första besök i Tacoma hade jag så när (om natten) stigit ned i sundet, på grund af en oriktig uppfattning eller undervisning af en vän. Vid detta besök predikade jag öfver dessa Herrens ord: 'Min lofsångs Gud, tig icke.' — En brist som då var stor har afhjulpits, nämligen odugligheten i församlingssången. — Den största välgärningen är, att Herren förlåter alla våra synder. Den enskilde lika lita som församlingen kan räkna alla sina brister och synder, men Herren har dock under dessa flydda 20 åren rikligen förlåtit synderna. Hvilken stor Guds nåd! Vi skola icke blott minnas, utan äfven låta Guds ord och Ande stärka oss i vår tro och förtröstan till honom. Vår otro har hindrat Guds välsignelse att blifva så riklig och stor, som den bort och annars blif-

vit; äfvenså har vår trolöshet förhindrat densamma. Det fordras trolöshet mot Gud i det enskilda och offentliga. Herren kröner med nåd och barmhärtighet."

Pastor B. S. Nyström följde sedan med ett tal. Han läste först liknelsen om senapskornet. Talet rörde sig omkring reformationen med anledning af den 6 nov. Han sporde efter: "Hvad vi åtnjuta, huru vi fått det genom andras uppoffring. Skildrade förfallet uti kristenheten under den romersk katolska kyrkan, hvilken makt hon ägde och tyranniskt utövade, men att Gud genom det oansenliga utfört sitt verk. Gud uppväckte Luther och hade beredd honom att offentligen allägga sin bekännelse inför hela världen. Ej en tår, ord eller verk i Kristi tjänst är förloradt. Den Augsburgiska bekännelsen den största, uti hvilken framställes allt det Guds Ande verkat till den tiden. Att orsaken hvarför den lutherska och icke den reformerta kyrkan blef den reformerande kyrkan var: att den lutherska kyrkan behållit det, som vunnits och som var i enlighet med Guds ord, men den reformerta kyrkan afhögg trädet vid roten. Den senare bevisar en oärlighet emot historien. Hon bevisar sin oduglighet till sådant verk genom sin inskränktighet. Hon är färdig att gripa till svärdet. Så gjorde hon vid början till det 30-åriga kriget, men led ett snöpligt nederlag. Det blef konungens för det mest lutherska land på den tiden, Gustaf II Adolfs, uppgift att rädda reformationen", o. s. v.

Ur pastor M. L. Larsons tal på fredags kvällen, som handlade om reformationen, hämtas följande: Medeltidskyrkan hade åtskilligt godt bevaradt, som man kunde påpeka, men i afton ville han påpeka mera hennes mörka sida. Reformationen måste ske invändigt, innan den kunde äga rum utvärtes. Det var ett Guds verk, hvilket uppenbarades, i det Gud tog en man för reformationsverket ur det enkla folket. — Omnämnde Johan Huss och kostnitzer-konciliet. — Gud fattade Luthers hjärta, förde honom steg för steg, till dess hela verket fullbordades. Luthers uppfostran genom Guds skickelser. Huru Guds kärlek uppenbarades i reformationen; segrade gent emot påfven, alla hans påbud, hotelser, ondska och förföljelse; uppväckte just de medel, som skulle omintetgöra påfvens och mörkrets rikes alla anslag.

Dr J. R. Brown höll ock ett godt tal öfver Gustaf II Adolf och hans deltagande uti det 30-åriga kriget, samt konungens ädla och stora lifsverksamhet.

Sången och musiken var under hela högtiden utmärkt. Ännu talas med glädje och tacksamhet om den tredubbla seger- och jubelfesten vi firat. Herren vare tack för allt.

C. E. FRISK.

Columbia

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott ..... 50 cents
" " " till Sverige ..... 65 "

Observera!

Å den å tidningen eller omslaget fastklitrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerations tiden är utfluten, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. LARSON, ordf., 911 Stewart Street Seattle, Wash.

Pastor G. A. ANDERSON, vice ordf., 1905 Mallon Ave., Spokane, Wash.

Pastor B. S. NYSTRÖM, sekr., R. F. D. No. 1, Mt Vernon, Wash.

Herr GUSTAF LINDBERG, skattmästare, 1932 Pacific Ave., Tacoma, Wash.

COLUMBIA tillönskar alla sina läsare en GOD JUL och ett GODT NYTT ÅR!

* * *

Jul. Huru skönt klingar icke detta ord i svenska öron. Där hjärtat har fått erfara dess salighet, klingar det som en himmelsk musik. En hvar känner sig vid denna högtid mer än vanligt högtidligt stämd. Detta är ett tyst vittnesbörd om julens stora betydelse: där ligger en kraft uti julhögtiden, hvilken, för tillfället åtminstone, förmår att inverka på den under andra omständigheter mest likgiltige. Blifve denna julhögtid oss alla till mycken välsignelse!

* * *

Och vi få fira jul i allt öfverflöd. Detta är ju en ytterligare orsak, hvarför vi hafva anledning att med dubbel tacksamhet minnas och priså Gud för julens gifva. Rikedom på jordiskt godt borde vara för människorna en kraftig maning att med tacksamhet tänka på gifvaren, men det synes ofta hafva den motsatta verkan. Låtom oss tänka härpå, ty i samma mån som vi gifva Gud äran för allt, få vi ock mera nåd till att kunna rätt värdera våra förmåner, och dess större blir vår lycka.

* * *

Hvad är att säga om norra Sverige? Huru dan blir julen där? Brist och nöd råda där i ganska om-

fattande utsträckning. Folket måste därför motse en ganska dyster högtid. Huru förfärlig måtte icke hungersnöd vara! Kunna vi måne göra oss en rätt föreställning där om? Genom Guds och människors godhet torde nöden komma att betydligt mildras, ty öfver allt både i Sverige och bland våra landsmän här i landet håller man på med att göra insamlingar för de nödlidande. Det kännes uppmuntrande att se, med hvilken ifver man allestädes bedriver denna insamling.

* * *

De af våra församlingar, som äro lyckliga nog att hafva bosatt lärare, komma att på den tidiga juldagen sammas i sina respektiva helgedomar för att höra den gamla och dock evigt nya berättelsen om Jesu födelse, och till hans ära uppståmma: Var hälsad, sköna morgonstund! Vare våra landsmän på de skilda orterna hjärtligt inbjudna att deltaga uti våra jul- och andra gudstjänster! Må dessa gudstjänster ock på många, ja, på alla hafva samma välsignade inflytande, som den första i Betlehems ängd hade på herdarne, ty de sade: Låtom oss nu gå till Betlehem och se det, som har skett. De funno Jesus och prisade Gud. Lycklig den, som finner Jesus!

* * *

En ord till våra läsare.

Från och med detta nummer utkommer COLUMBIA i tofsidigt format. Att omkostnaden för tidningens utgifvande genom det förstörade utrymmet blir betydligt större, förstår en hvar. Endast om alla våra prenumeranter troget stå oss bi, blir det möjligt att bibehålla detta format, ty redaktören-ägaren har ingalunda råd att af egna medel bekosta utgifvandet! Men om alla hjälpa till, så går det. Och att de flesta vilja vara med, tycker jag mig kunna förstå däraf, att de nyligen utskände påminnelserna till resterande prenumeranter bära frukt, ity att 50-centarna nu dagligen ankomma. Så bör det vara. Vi hoppas, att alla prenumeranter vilja förnya sin prenumeration. Det är ju ett nöje att få stoppa in de där två 25-cent mynten i deras kamrar i kortet! Vi skulle ock vara synnerligen tacksamma, om tidningens vänner ville hjälpa oss med att öka prenumerantantalet. Vi skola med glädje efter bästa förmåga belöna sådan väntjänst. En hvar, som insänder af-

gift för en ny helårsprenumerant, får sin egen prenumeration förlängd 3 månader: för 2 prenumeranter 6 månader: för 3 prenumeranter 9 månader: för 4 prenumeranter 1 år. Alle man till verket! Här äro säkert många inom vår konferens, som ännu icke äro prenumeranter. Hvarför skulle icke hvarje hem hafva COLUMBIA som sin ständige gäst? Vi skola städs beflita oss om att fylla tidningen med lärorik läsning. Hoppas, att våra pastorer och andra vilja därvid bistå oss, och vi bedja dem härmed innerligen att så göra. Nyheter från församlingarna hafva vi alltid rum för. Sänden oss sådana! Få vi inga, så kunna vi inga införa, och då säger man i de församlingar, som aldrig hafva några nyheter i tidningen: "Hvem vill här läsa den tidningen, ty den har ju aldrig något från *vår* församling?"

Tidningens pris, 50 cents för helt år, är ju mycket lågt. Man får nu mer än tre gånger så mycken läsning för 50 cents, som man under tidningens första år fick för 25 cents.

Ärade prenumeranter! Hjälpen oss att få många nya läsare nu till nyåret, på det att COLUMBIAS tillvaro må dess säkrare betryggas!

Prenumerationsmedel och all annan korrespondens tillställs redaktören, hvars adress är: Moscow Idaho.

* * *

Våra annonsörer.

Vi erkänna med tacksamhet den värdefulla handräckning, tidningen erhåller genom hrr affärsmäns annonser, ty ännu är icke prenumerantantalet så stort, att tidningen utan annonserna skulle "bära" sig. Så långt utgifvaren känner, äro alla våra annonsörer pålitliga män, som skola redligt bemöta sina kunder, och då de så välvilligt understödja tidningen, så förtjäna de å sin sida allmänhetens understöd. Våra läsare ombedjas därför vänligen att patronisera dem! När ni gör edra uppköp, så nämna, att ni sett annonsern i COLUMBIA! Ni gör därmed både dem och oss en värdefull tjänst.

* * *

Novembernumret utkom ovanligt sent, hvilket berodde på, att vi ville ha i detsamma redogörelse för festligheterna i Tacoma. Det drog äfven ut på tiden att få tillverkade plåtar för porträtterna. När det ändtligen utkom, hade det icke den

rätta bilden af pastor Frisk och saknade äfven bilden af kyrkan i Tacoma, en misräkning för i synnerhet folket där. I januarinumret skall detta rättas.

* * *

I sammanhang med rapport öfver konferensens allmänna missionsmöte i Fairhaven förliden sept. hade vi äfven hoppats kunna visa våra läsare en bild af den färdiggjorda och invigda kyrkan, men värt hopp blef besviket. Fastän sent, införes i detta nummer en bild af den präktiga kyrkan.

* * *

Prenumerera på COLUMBIA! Endast 50 cents för helt år.

Kyrkliga nyheter.

Pastor G. A. Anderson har nekande besvarat La Conner-pastoratets kallelse.

* * *

Marshfield, Oregon. Vår kvinnoförening föranstaltade hållandet af en "social" i vår nya lokal, byggd för sådana ändamål, den 15 nov., då rummet i fråga blef högtidligt afskildt för sitt särskilda ändamål. Tillställningen lämnade en nettobehållning af \$84.70.

* * *

I Cordelia-kyrkan, nära Moscow, Idaho, hölls högmässogudstjänst kl. ½11 f. m. adventssöndagen. Kyrkan var väl fylld med åhörare. Kollekt upptogs för de nödlidande i Norrland. Den innehöll \$8.35. Äfven gjordes insamling för konferensens mission. Nästa gudstjänst hålles i Cordelia kl. ½11 f. m. den 30 dennes.

* * *

Troy, Idaho. Hr B. Peterson från Dassel, Minn., jämte hustru och sex barn upptogs i församlingens gemenskap söndagen den 23 nov. De hälsas välkomna. Hr Peterson är bröder till pastor P. Peterson i Galesburg, Ill. Vår församling räknar nu bland sina medlemmar en präst, en prästson och tre prästbröder, något som icke hvarje församling på utkanterna kan berömma sig af!

Förliden tacksägelsedag hade vi den sällsynta glädjen att samlas till gudstjänst, då pastor P. Beckman för oss tolkade dagens betydelse och vår skyldiga tacksamhet till Gud. För de nödlidande i Sverige upptogs en kollekt på \$20.

Vår präktiga ringklocka är nu

upplängd å vederbörligt ställe, därifrån hon vill på sitt klangfulla språk inbjuda landsmännen att samlas i Herrens gårdar för att höra eviga lifvets ord. Må hennes toner icke ljuda förgäfvets, och må icke heller ordet blifva utan frukt!

Julmorgonen kl. ½6 firas ottesång, hvarvid pastor P. Beckman kommer att predika. På annandagens kväll firas söndagsskolans julfest. Alla varda hjärtligen inbjudna till dessa högtidsstunder!

* * *

Astoria, Oregon. Våra notiser komma något sent denna gång.

Anton West, tioårig son till makarna Andrew West, trogna medlemmar af vår församling, förlorade lifvet genom drunkning i Columbiafloden den 18 okt. Såsom någon ting underligt må nämnas, att nära nog vid samma tid afsonnade mrs Wests gamla moder hemma i Finland. Anton begrofs den 21 oktober. Hans moder upprepade sådana ord som dessa: "Hvad Gudi tackes är mig täckt" samt tackade Gud midt i bedrövelsen.

Vår Dorkas-förening höll en liten auktion den 25 oktober, som inbragte omkring \$50. De gifta kvinnornas förening eller syföreningen höll sitt årsmöte den 29 okt. Detta verksamhetsår hade varit ett af de bästa under hela dess tioåriga tillvaro.

* * *

Astoria, Oregon. Söndagsskolan i Astoria började tidigt i år med att bereda sig på julens firande.

Det förljudes, att vår förre snälle organist och sångare John Olin ämnar begifva sig österut vid nyåret för att uteslutande idka musik. Icke tycka vi om, att han lämnar dessa trakter, men måste så ske, må han få stor framgång.

Vigda af pastor Oström: mr Aron Peterson och miss Mathilda Johnson från Portland den 22 nov. Ett fint bröllop var det och ägde rum hos brudens släktingar, mr och mrs Andrew Peterson i Skamokawa, Wash. Guds välsignelse öfver de unga tu på resan genom lifvet!

Aftonen den 21 nov. predikade pastor Oström i Skamokawa på engelska. Ämnet var: "Martin Luther och reformationen."

Tvenne begrafningar hölls i South Bend tacksägelseveckan. Mrs Johanna Wilson, 25 år gammal, född i Finland, begrofs på tisdagen. Föl-

jande dag begrofs sjömannen Olof Christensen, 52 år gammal, född i Norge. Han ljöt döden till följd af olyckshändelse. Pastor Oström förrättade dessa begrafningar, och var det på grund häraf, som han utblef från mötena i Blind Slough och Youngs River på måndagen och tisdagen. Det var ledsamt, men kunde ej hjälpas.

Tvenne gudstjänster hölls i South Bend på tacksägelsedagen samt syföreningsmöte hos mrs Sjögren.

Söndagen den 30 nov. hölls gudstjänster i Chinook. De ha målat sin kyrka samt nyligen samlat penningar till en orgel.

* * *

Portland, Oregon. Fredags aftonen den 14 nov. firade Immanuelsförsamlingen reformationsfest, då pastor B. S. Nyström från Hoekinson, Wash., var festtalare. Han höll ett utmärkt reformationstal. Oscar Carlson och Emy Nordin deklamerade hvar sitt goda stycke, och sångkören sjöng ett par sånger. En frivillig kollekt upptogs för konferensens mission.

Tacksägelsedagen den 27 november hölls gudstjänst på förmiddagen, då kollekt upptogs för Good Samaritan-hospitalet i staden, och på aftonen hölls en i alla afscenden lyckad fest. Stud. Emil Holt höll då ett mycket godt tal. Vilma Peterson och Agnes Moren deklamerade passande stycken. Tvenne dialoger utfördes: den ena af syskonen Emy och Manfrid Nordin och den andra af Emma Olson och Albertina Bengtson. Mr P. Charlston höll ett kort tal, hvarefter han sjöng en sång askompagnerad med gitarr af mr T. Lind. Sångkören sjöng två sånger och syskonen Victor, Manfrid, Hjalmar och Emy Nordin en sång. Efter programmets slut serverades kaffe med dopp. Nettobehållningen gick till något öfver \$35. Festen var väl besökt. Lokalen kunde icke rymma dem alla.

På juldagen hålles ottesång kl. 5 på morgonen, högmässa kl. 10:30 f. m. och söndagsskolfest kl. 7:30 e. m. Fest nyårsafton kl. 9. Gudstjänst nyårsdagen kl. 10:30 f. m.

* * *

Spokane, Wash. Söndagen den 23 nov. resignerade pastor G. A. Anderson från församlingen för att antaga den från LaConner-pastoratet erhållna kallelsen. Då kyrkostyrel-

sen på måndags kvällen sammanträdde för att behandla frågan, beslutade den enhälligt bedja pastorn stanna kvar. Han lofvade att stanna tills vidare.

Vi hade en lyckad fest tacksägelsedagens kväll. Svauktion, ett litet program passande för dagen och smörgåsbord. Nettobehållningen torde bli \$150.

* * *

Moscow, Idaho. Tacksägelsedagen hölls gudstjänst på förmiddagen. Därvid upptogs för de nödlidande i Sverige en kollekt, hvilken jämte några bidrag, som inkommo senare, belöpte sig till \$17.15.

På kvällen hölls en liten festlighet under ungdomsföreningens auspicer. Ett litet program, omfattande deklamationer, sång och tal, utfördes. Sist var det smörgåsbord. Den trefliga tillställningen lämnade föreningen en nettobehållning af omkring \$12.

På juldagen firas ottesång kl. 1/6, och på kvällen hålles barufesten. En hvar inbjudes på det hjärtligaste att deltaga i vårt festfirande!

* * *

Seattle. Äfven i november månad har bröllop firats i församlingen. Tvenne af dess ungdomar, mr Swante G. Nelson och miss Jennie E. Gummeson, ingingo i det heliga äktenskapet den 25. Omkring 80 gäster voro närvarande och deltog i brudparets glädje.

Tacksägelsedagen på aftonen firades gudstjänst i kyrkans öfvervåning. En kollekt upptogs för de nödlidande i Norrland, som belöpte sig till \$80. Sedan dess hafva till dato (den 1 dec.) inkommit för samma ändamål från enskilda personer \$9.75. På sitt senaste möte beslutade ungdomsföreningen att för ofvannämnda sak gifva \$10. Sålunda är insamlingen härifrån genom församlingen \$99.75. Gud välsigne denna summa och dem, som gifvit den.

Vid syföreningens auktion den 21 nov. blef inkomsten i ren behållning \$117.45 och nettoinkomsten för hela terminen af fem månader, nästa kollekt icke inberäknad, \$184.90. Gud vare tack för allt.

* * *

Bothell. Äfven här har insamling blifvit gjord för de nödlidande i Norrland. Sex personer hafva gifvit \$5.50. Mer torde komma in framdeles.

SV. LUTH. KYRKAN I FAIRHAVEN, WASH.

Redovisning. Under oktober och november månader har följande inkommit på subskriptionen för respredikant:

Från Portland:	
Otilia Eklund	\$ 1.00
Från Moscow:	
A. J. Lindquist	2.00
William Smith	1.00
V. N. Ramstedt	2.50
Fel i minräkning 1 juni . . .	3.50

Summa \$ 10.00

Förut redovisadt 305.17

Totalsumma den 1 dec. . . . \$315.17

Hjärtligt tack till alla gifvare.

MARTIN L. LARSON.

* * *

Everett, Wash. Söndags aftonen den 9 nov. höll vår församling en reformationsfest, som var väl besökt. En kvartett sjöng en för tillfället lämplig sång.

Vår församling är ännu blott i sin linda, således liten och svag, och kan därför icke framvisa några storverk, men med Guds nåd kommer den nog att växa och förkofra sig.

Den 15 nov. höll kvinnoföreningen en liten "social" och svauktion. Ett lärerikt och väl lyckadt program utfördes. Nettobehållningen belöpte sig till \$40.50. Kvinnoföreningen fortfar att samlas tvenne gånger i månaden. Dessa möten äro väl besökta, uppbyggliga och inkomstbringande.

Tacksägelsedagen var församlingen samlad omkring Guds ord och blef påmind om, hvad den fått att tacka Gud för. En kollekt upptogs för de nödlidande i Norrland, Sverige.

* * *

Tacoma, Wash. En i allo fröjdefull jul tillönskas!

Ottesången börjar i vår förnyade, skönt prydda kyrka juldagsmorgonen kl. 5:30. Dit fåge då i god tid stadens svenska inbyggare, att på fädrens vis fira den stora högtiden. Säkerligen skola alla med förvåning och tillfredsställelse betrakta ändringen i kyrkan, som fått en alldeles ny gestalt. Högmässan börjar kl. 10:30 f. m. På aftonen har Sunneförsamlingen på McNeils-ön sin söndagsskolfest. Söndagsskolens fest i Tacoma hålles annandag jul kl. 7:30 e. m. Ungdomsföreningen har anordnat en nyårsaftonfest i kyrkan nyårsafton kl. 9 e. m. för att vaka ut det gamla och in det nya året. Ett godt program kommer att utföras. Doktor J. R. Brown kommer att hålla tal. Sång, musik, deklamationer och dialoger förekomma ock samt fri utdelning af nötter, karameller och äpplen. Till alla dessa högtider hälsas alla välkomna så väl som till alla våra offentliga möten.

Åtskilliga af våra ungdomar hafva under de senaste månaderna förenat sina öden och ingått i det äkta ståndet, hvarvid de fingo mottaga hjärtliga välönskningar. Ernst V. E. Nelson och Sigrid E. Lindström satte ett godt exempel, sedan följde Johan G. E. Wetterström och Julia Aurora Turner och Anders A. Roman och Olga E. Nelson. Äfven ungdomar utom församlingen hafva sammanvigt som följer: Albert R. Mahn och Selma S. Jackson; Nils E. Melin och Ida C. Johanson, samt Johan A. Anderson och Emelia Carlsson.

Vår lilla framåtskridande svensk-lutherska församling i Riverside, Wash., har beslutat att hafva söndagsskolfest i sammanhang med predikobesöket under julhögtiden.

C. E. FRISK.

Till de unga.

Vet du, hvad mitt sinne fängslar,
 hvad jag tänker på;
 hvad som stundom hjärtat ängslar,
 att jag rysa må?
 Sätt dig vid min sida neder,
 lyss en stund till mig — jag beder.

Jag vill skildra lifvets faror,
 såsom dem jag mött,
 hur jag skådat ungdomsskaror,
 som sin tid förnött
 med att hand och öra låna
 dem, som blott allt heligt råna:

Det är natt, och lampan sprider
 blott ett dämpadt sken.
 Ängestfullt i plågor kvider
 stackars sjuklingen.
 Dit jag kallats nöden lindra,
 söker dödens ankomst hindra.

Ändtligt tyckes sömna han finna,
 och jag vakar där,
 medan nattens timmar svinna,
 allting stilla är.
 Då min blick kring rummet ilar,
 på en massa böcker hvilat.

Kanske jag en inblick vinner
 i en mänskösjäl
 från de böcker, här jag finner,
 han studerat väl.
 Så jag tänker — bladen vänder,
 men min uppfäckt sorg blott sänder.

Namn på en af otrons kämpar
 jag på bladet såg.
 Läste, hur man allt tillämpar
 efter egen häg.
 Tron på Gud var sönderrifven,
 bibeln var en saga blifven.

Lätta, slippriga noveller
 lågo på hans bord. —
 Ack, det gift, som dödligt faller
 unga på vår jord.
 Men af Herrens ord — besinna,
 intet spår jag kunde finna.

Ack, det är en sorglig skildring,
 men dock sann den är.
 Blott för kroppslig nöd söks lindring,
 där man orsorg bär.
 Men man själens väl försummar,
 samvetsrösten helt förstummar.

Ägna ungdomstiden sköna
 åt det goda blott!
 Alderns dag skall då belöna,
 hvad som ung du sått.
 Känn dig själf — dig rätt studera,
 du skall visdom få alltmera.

Läs, hur våra hjältar stredo,
 där som plikten bjöd,
 huru för sin tro de ledo
 intill blodig död.
 Det kan karaktären dana
 och kan framgång ock dig bana.

Läs, studera, göm i minne
 framför allt Guds ord.
 Bed om rent, om ödmjukt sinne,
 då Guds kraft blir spord.
 Då, när hälsans dag försvunnit,
 har du likväl lifvet funnit.

HILDA H.

En julnattsdröm.

Öfver de snötäckta vidderna, öf-
 ver fjällens toppar, som bundits i
 isens bojor, låg decembernatten tyst
 och högtidlig.

Det var en natt, som liknade alla
 andra nätter däruppe i de ödsliga
 lappmarkerna: norrskenet flammade
 som alltid genom rymden, stjärnor-
 na glänste likt gnistrande elddrop-
 par vid horisonten, snön lyste blåhvit
 i det ljusomstrålade midnattsmörk-
 ret.

Fjällmannen Eskil Eskilson och
 hans familj hade gått till hvila i
 kåtan, renarna lågo sofvande i läg-
 ret, endast gossen Kristoffer vakade
 öfver renhjorden och stod nu där,
 stödd mot sin staf, med blicken
 drömmande fäst på stjärnhimmelen
 öfver hans hufvud.

Han var tolf år gammal, men än-
 nu hade han aldrig hört talas om
 Jesus, världens Frälsare. Till de
 ensliga trakterna däruppe hade lju-
 set af Guds ord endast glimtvis
 trängt fram: på många, många mil
 fanns det hvarken präst eller kyrka,
 och få voro de främlingar, som kom-
 mo hit för att förkunna lifvets ord.
 Och därför hade Kristoffer hunnit
 räkna tolf somrar, utan att någon
 lärt honom känna barnavännen Je-
 sus.

Allt ifrån det han var så liten,
 att han knappast kunde tala, hade
 han älskat stjärnorna, som brunno
 så förunderligt klara i de långa vin-
 ternätterna. I timal kunde han
 stå och betrakta dem och undra,
 hvarifrån de kommo. Och bland de
 första frågor han gjorde var: "Hvem
 har tändt dem?" Då svarade man
 honom: "Gud, Gud, som har skap-
 pat allt, jorden, hafvet, fiskarna
 och renarna." Sedan fick han ej ve-
 ta mera om stjärnorna och om Her-
 ren, som tändt dem: men allt ifrån
 den tiden älskade han de klara lju-
 sen däruppe och kallade dem "Guds
 ögon" . . .

Nattens timmar skredo långsamt
 framåt: Kristoffer hade lagt sig att
 hvila jämte renarna, sömnen hade
 smugit sig öfver honom, medan han
 stod där och såg upp mot himmelen:
 nu sof han djupt med hufvudet lut-
 tadt mot vallhundens päls.

Därunder hade han en sällsam
 dröm. Han tyckte, att han låg på
 en snöig hed och enligt sin vana be-
 traktade stjärnorna. Då hörde han
 plötsligt i nattens tystnad ett ljud,
 liksom af en aflägsen klocka. Han

satte sig upp och lyssnade: då ljöd,
 som ett svar, en annan klocka från
 motsatt håll. Han vände förvånad
 hufvudet, men i samma ögonblick
 hördes det aflägsna ljudet från en
 annan sida, så ringde ännu en kloc-
 ka, så ännu en, inom några ögon-
 blick föreföll det honom, som om
 klockor ringt från alla håll, rundt
 omkring honom. Ljuden voro än
 starkare, än svagare: ibland växte
 de till en förunderlig kraft och tyck-
 tes liksom närma sig, ibland åter
 sjönko de i styrka och försvunno i
 fjärran likt en slocknande ton.

Kristoffer hade aldrig hört något
 så märkvärdigt: han visste ej hvar-
 för, men han kände sitt hjärta öf-
 verfullt af glädje, han förstod ej alls
 hvad ringningen betydde, ty han ha-
 de aldrig ens hört en kyrkklocka,
 men det okända hemlighetsfulla lju-
 det var för honom, fjällens dröm-
 fyllede son, som en saga om någon
 underbar härlighet.

"Jag undrar, om stjärnorna också
 kunna höra, hur det ringer", tänkte
 han, med ett förnöjdt, nyfiket små-
 leende.

Då tyckte han alldeles, att klock-
 ljuden började stiga högre och högre
 i rymden. Lågt bubblor böljade de
 uppåt, det ena efter det andra, ända
 tills de nådde upp till stjärnorna.
 Och då var det, som om de plöts-
 ligt förvandlats till små bevingade
 väsenden, som med en jublande,
 klingande sång flögo direkt in i him-
 meln, upp till Gud —.

I detsamma vaknade Kristoffer.
 Klockringningen hade upphört, tyst-
 raden låg tung öfver de ensliga vid-
 derna. Men den förunderliga känsla
 af längtansfull glädje, som under
 den sällamma drömmen fyllt den
 lille gossens hjärta, lefde ännu kvar
 där, han tänkte hela dagen på sin
 dröm, på hur skönt klockljuden
 klingat, allra skönast i det ögon-
 blick, då de "fingo vingar" och flögo
 upp i himmelen, till Gud. Och då
 natten kom och lille Kristoffer stod
 där och stirrade upp mot stjärnorna,
 då tyckte han sig ånyo höra ljudet
 af den aflägsna klockringningen, och
 med bafvande hjärta undrade han,
 hvad den vackra drömmen väl kunde
 betyda? . . .

Men när vinterns värde var förbi,
 när snön smält på fjällets sluttning-
 ar, när forsarna löstes och sommar-
 dagen släckte stjärnornas glans, då
 fick Kristoffer svar på sitt hjärtas
 fråga. Söderifrån kommo vandrare

som bragte strålar af livets ljus till den lille lappgossen och lärde honom älska den Frälsare, efter hvilken han längtat utan att ens fatta sin egen längtan.

Och då förstod Kristoffer, att den midvinternatt, då han drömde om klockorna, som flögo upp i himmelen, var *julnatten*, den största och heligaste af årets nätter, och att ringningen, som han hörde, var ett dröm-eko af de tusentals klockor, som i alla jordens länder ringde af glädje öfver att världens Frälsare var född.

Han förstod äfven, att det var Gud, som sändt honom den sköna julnattsdrömmen, och att den glädje, han då erfor, var en dunkel gryning af den fröjd han kände, när man berättade för honom om den *första* julnatten, då samma stjärnor, som blickade ned på den ensamme lappgossen i nordanlandet, lyste öfver en krubba i österns land, och änglarna sjöngo den heliga sången om Guds fridstankar öfver människors barn.

MATHILDA ROOS.

Husbondens bref.

”Min käre Albert! Kom till mig i afton klockan sex, då du slutat ditt arbete. Jag har något att säga dig.” Ett så lydande bref ankom en dag till en ung arbetare. Lydig sin husbondes kallelse skyndade han på bestämd tid, så fort han kunde, till dennes boning. Då han inträdde i rummet, såg hans husbonde upp från det arbete, hvarmed han var sysselsatt, fäste på den unge arbetaren en forskande blick och sade: ”Önskar du tala med mig, Albert?” Förvånad räckte den unge mannen fram de rader, han emottagit från sin husbonde, och sade: ”Brevet — det bref ni sändt mig!” ”Åh, jag ser, att du fått mitt bref. Och du trodde, att jag ville träffa dig: när jag skickade bud på dig, kom du genast.” ”Ja visst. Skulle jag icke göra det?” ”Jo, Albert, det var rätt, att du kom. Men här har jag ett annat bref till dig. Vill du komma äfven på den kallelsen?” Därmed räckte husbonden honom ett papper, på hvilket han skrivit några ord. Albert tog det och läste: ”Kommen till mig, I alle, som arbeten och ären befungade, och I skolen finna ro till edra själar.” Den unge mannens ögon fylldes

med tårar. Han gömde sitt ansikte i sina händer och stod en stund helt tyst. Slutligen sade han: ”Skall jag tro dessa Kristi ord aldeles så, som jag trodde edert bref?” ”Ja, just på samma sätt”, lydde svaret.

Den unge mannen såg, hvad som fattats honom. Han trodde Jesu ord, kom till honom och blef frälst.

Huru enkel är icke frälsningens väg, hvilken vi ofta göra så krånglig och svår. Gud, vår Fader, vår frälsnings Gud, bjuder oss genom sitt ord att komma till honom, och för alla dem, som höra hans röst, enfaldigt tro och följa hans kallelse, blir allting väl.

Har du ännu icke kommit på hans kallelse, så kom *nu!*

Julen en familjehögtid.

Julen, den första högtiden under kyrkoåret, är också den senaste af alla högtiderna, den som sist tillkommit. Fyra århundraden förgingo, innan man tänkte på att fira jul. Men det har gått såsom det brukar gå med det yngsta barnet — man älskar det mest; ingen högtid har så sammanväxt med särskildt de germaniska folkens lif och sed som julen. Tag bort den, och därmed följer ett stycke af folkets hjärta. Vi älska hemlifvet, så vida vi icke vansläktats, vi lefva ej ute på gatan under fri himmel.

Julen är en familjehögtid i djupaste mening. Gud blir vår Fader, hans Son vår broder, änglarna vårt sällskap och vi människor hvarandras syskon. Det som för länge sedan åtskildes, sluter sig nu samman i himmel och jord, skaparen och det skapade, änglarna och människobarnen. Och människorna närma sig hvarandra i den kalla vintern. Den, som vandrar långt borta, påskyndar sina steg för att en stund få dröja vid julgranen och därifrån låta en varm ljusstråle tränga in i hjärtat och sedan kanske, om så måste vara, åter igen gå ut i mörker och köld. Hvar du än firar de andra högtiderna, julen måste du dock fira i *hemmet*.

Bland främlingar erfara vi denna afton mer än någonsin annars en outhärlig hemlängtan. Gamla sägner berättar om klockor, som sjunkit till hafsbotten, hvilka börja ringa vid julen. Mycket kan sjunka och ligga gömdt i ett människohjärta, men vid julen stiger där upp en klart ljudande klockton och med den lågkomsten af det bästa du ägt här i lifvet: din tro och den kärlek, du rönte i barndomshemmet.

E. FROMMEL.

J. R. BROWN, SVENSK LÄKARE & KIRURG.

Kontorstimmar:

10-12 f. m., 2-4 och 7-8 e. m.

Träffas å sitt kontor i Chamber of Commerce Building öfver Malstrom Bros. apotek.

TACOMA,

WASHINGTON

LINDBERG GROCERY CO.

Wholesale
...Grocers...

and importers of

SCANDINAVIAN SPECIALTIES.

Telephone Main 122.

1932 Pacific Ave

Tacoma, Wash.

Biljett-

kopare!

SPARA PENNINGAR

Genom att försäkra eder om biljetter från Skandinavien nu (gällande för ett år), ty priserna komma snart att stegras.

Kom ihåg

det mycket omtalade Pierpont Morgan-ångbåts-syndikatet, hvilket ganska snart träder i kraft.

Vi representera alla ångbåtsbolag, och ni kan själf välja den linje, öfver hvilken eder passagerare skall resa.

Vi sända biljetterna pr registreradt bref till passageraren och gifva honom samtidigt alla nödiga förklaringar med hänsyn till resan, på svenska, så att inga extra utgifter förekomma.

Vi blifva regelmässigt underrättade pr telegraf om eder passagerares afresa och ankomst, och kunna vi således gifva eder nöjaktigt underrättelse om ankomsten och bespara eder mycket obekväma, genom att ni slipper vänta i dagvis vid järnvägsstationen på edra vännar.

Kom ned på kontoret, eller skriv eller telefonera, och skall det städes vara oss ett nöje att vägleda och icke missleda eder.

A. CHILBERG,

under Scand. American Bank,

1st ave. & Yesler Way,

Long Dist. Telef.: Main 528.
Independent Phone: 528.

Seattle, Wash.

”Den som spar, han har.” Spara 10-centaren, och dollarn är Er. Insätt Edra besparingar i SPOKANE & EASTERN TRUST CO:S sparbanksafdelning. Intresse betalas i januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST CO.,

Moscow, Idaho

Moscow's Shoe Store

Galoscher, Fältstöflar,
Strumpor.

Lagning utföres. J. M. PRICE, ägare.

I. C. UNDERWOOD

Grocerihandel
Frukt och Grönsaker

MOSCOW, IDAHO.

D. H. HOLMAN

DENTIST

Teeth extracted without pain by use of local anesthetics. No hypodermic needle. Only best material used.

MOSCOW, IDAHO.

Beum & Iverson

Skandinaviska
SAKFÖRARE och
Fastighetsmäklare.

MOSCOW, IDAHO.

The Golden Rule

Everything in
Dry Goods and Clothing
at the lowest possible price.

MOSCOW, IDAHO.

ADAMS & CO.

Grocerihandel

Spicer Block.

MOSCOW, IDAHO.

HARRY GRICE

Skräddare.

Mänsekiperingsartiklar, skor och hattar

Spokane & Eastern Bank Block,

MOSCOW, IDAHO.

NILS PETERSON

Plumbing & Steam Fitting.

Pumpar, Stovar, etc. lagas.

Utför första klassens arbete

FIRST STREET, MOSCOW, IDAHO.

Third St. Market

Fresh and Salt Meats
Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. MOSCOW, IDAHO.

T. TOBIASON

DEALING IN

Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

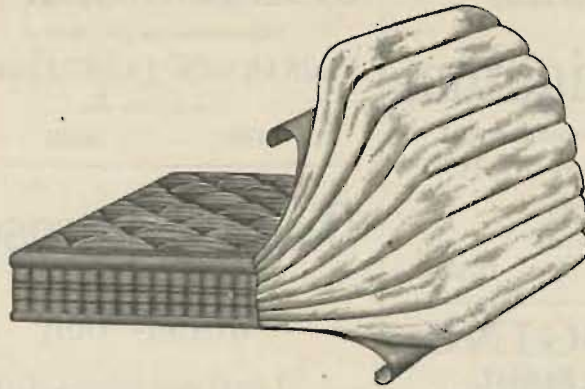
JAMES KILEN

DEALER IN

Household Furnishings,
Stoves and Cooking Utensils, Furniture,
Springs, Chairs and Mattresses.

Full line of Second Hand Goods.

MOSCOW, IDAHO.

Elastic Felt
Mattress
The Best in
The Market.

GRICE and SON MÖBELHANDEL och
LIKESÖRJNINGSBYRÅ.

MOSCOW, IDAHO.

PÅ VÅRT FÖRLAG HAR UTKOMMIT:

Prärieblomman

Illustrerad
Litterär
Kalender

TREDJE ÅRGÅNGEN 1903.

Redigerad af redaktör A. SCHÖN, med bidrag af närmare ett fyrtiotal svensk-amerikanska litteratörer och artister. Den enda i egentlig mening VITTRA SVENSKA KALENDER i Amerika.—Rikt, intressant och omväxlande innehåll på både vers och prosa.

Pris i Elegant Klotband \$1.00.

Föret har utkommit:

Prärieblomman, 1:sta årg., 1 klotb. \$1.00
Prärieblomman, 2:dra årg., 1 klotb. 1.00

OBS! Alla, som rekvirera alla tre årgångarna på en gång, erhålla första och andra årgångarna för nedsatt pris \$1.50, så länge lagret räcker, tre årg. för \$2.50.

Korsbaneret

Kristlig Kalender
för 1903.

Redigerad af Pastor J. G. Dahlberg.

Tjugufjärde årgången. Med talrika illustrationer.

Pris per ex. klotband med guldpressningar 60c., guldsnitt 75c.

Sånger och Sagor

En samling dikter
af Jakob Bonggren

Boken, i pryddigt klotband, 384 sidor vanlig oktav, med författarens porträtt efter en ritning af Anders Zorn, kostar

\$1.50 e/ter med guldsnitt \$2.25.

Lutheran Augustana Book Concern,

213 E. 7th Street,
ST. PAUL, MINN.
Filialet: { 377-379 Broadway, Room 1009,
NEW YORK, N. Y.

ROCK ISLAND,
ILLINOIS.

PIANOS, ORGANS AND SEWING MACHINES ON FREE TRIAL!!!

ELEGANT CENTURY UPRIGHT PIANO, \$125. Warranted 25 years; sent on free trial;
ELEGANT PARLOR ORGANS, \$25 UP. Warranted 25 years; sent on free trial.
ELEGANT CENTURY SEWING MACHINES, BALL-BEARING, \$13. Warranted 25 years;
sent on free trial. CASH OR EASY MONTHLY PAYMENTS.

FREE

We trust honest people located in all parts of the world.

Direct from factory to homes at factory prices.

FREE

WRITE FOR FREE CATALOGUE.

CENTURY MFG CO. DEP'T No. 845

East St. Louis, Ill.

Nämn denna tidning, då Ni skriver.

Det bästa är alltid det billigaste,
och det är hvad ni får
hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med
**Tyger, Skor och
Kläder.**

SVENSKA TALAS

MOSCOW, - - IDAHO.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Kom in och bese mitt nya lager af
svenska och norska Böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.

Main Street, Moscow, Idaho.

The Owl Drug Store.

Lumpkin Bros., ägare.

FÖRSTA KLASSENS APOTEK.

Moscow, Idaho.

DR. W. H. CARITHERS,

Physician and Surgeon

—OFFICE—

Third Street, - - Moscow, Idaho

Dr. C. D. Parsons

PHYSICIAN and SURGEON

Office on 2nd Street,

Near telegraph office.

MOSCOW, IDAHO.

BADGER STORE

David & Ely, Prop's.

Leading General Merchandise Store in Latah Co.
Call and see us.

MOSCOW, IDAHO.

W. A. LAYMAN

har ett rikhaltigt lager af

**Böcker, Skrifmaterialier, Frukt-
ter, Grocerier och Konfekter.**

Alla slags Farmprodukter tagas i ut-
byte för handelsvaror.

Handskar för män och gossar i rikt
urval.

POLSON IMPLEMENT & HARDWARE COMPANY,

WHOLESALE & RETAIL DEALERS IN

Agricultural Implements.

Carriages, Wagons, Hardwood Lumber, and Wagon Makers' Hardware.

LA CONNER AND SEATTLE, WASH.

J. A. BJÖRKLUND

tillhandahåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och bese dem.

TROY, - - IDAHO.

Olson & Johnson

Möbel- och
Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.

Troy, Idaho.

O. A. JOHNSON

DEALER IN

GENERAL MERCHANDISE

TROY, - - IDAHO.

För erhållande af de BÄSTA och STILIGASTE

Fotografier

—besök—

H. Erichson - - Moscow, Idaho

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:dje gatan. - - Moscow, Idaho.

Nära G. A. R. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., Ltd.

[Efterträdare till Lestoe & Sherer.]

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER och STOVAR.

MOSCOW, IDAHO.

You can get everything cleaned,

"Your character excepted,"

at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders.

MOSCOW, IDAHO.

SVENSK SKOHADEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom
SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.
Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

WASHINGTON FARMS.

Om ni önskar att köpa passande FARM-
LAND, Hus eller Lott i Spokane eller gå in i
någon affär, så kom eller skrif till under-
tecknad. Redbar behandling garanteras. Har
varit bosatt i staden i 12 års tid. Adressera
LEW. N. BENSON, Land Agent,
331 Hyde Block, Dept. D., Spokane, Wash.

J. C. WOLF

DEALER IN

Staple & Fancy Groceries, Crockery,
Tropical & Domestic Fruits

MOSCOW, IDAHO.

Will E. Wallace

JUVELERARE och

... OPTIKUS ...

Spicer Block. - - Moscow, Idaho.

Frank Kelly

Expert Watchmaker,
Jeweler and Optician.

Established 1888.

Browne Block - - Moscow, Idaho.

HAGAN & CUSHING

tillhandahålla allt som hör till en väl
sorterad

Köttthandel.

Butiker å Tredje och Main gatorna.

Högsta kontanta pris betalas för biff,
fläsk, färdkött och fjäderfä.

GEORGE W. SANDIN,

SKANDINAVISK

GROCERIHANDEL.

Bleck- och "Granite"-varor.

MOSCOW, - - IDAHO.

Stewart Bros.

Carriages, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. — Moscow, Idaho.

Augustana och Augustana
Journal. Pris \$2.00 pr år.

Issued the 15th every month
by Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.